

Nr 208.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 56 § förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva; given Stockholms slott den 14 mars 1930.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 56 § förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Adolf Dahl.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 56 § förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva.

Härigenom förordnas, att 56 § förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva skall i nedan angiven del hava följande ändrade lydelse:

56 §.

Från — — — land.

Överenskommelse, — — — uppsägning.

Har Konungen jämlikt 10 kap. 5 § lagen om arv eller 1 kap. 3 § lagen om testamente förordnat, att av egendom, som på grund av arv eller testamente tillfaller utländsk medborgare, skall utöver arvsskatten utgå en särskild avgift, skall sådan avgift uppbäras i den ordning, varom ovan sägs, och skola även i övrigt bestämmelserna i denna förordning i tillämpliga delar gälla i fråga om sådan avgift.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1931.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 14 mars 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, LUNDBIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Dahl, anmäler efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet fråga om ändrad lydelse av 56 § förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva.

Föredraganden anför:

Med en den 9 januari 1930 dagtecknad proposition, nr 10, har Kungl. Maj:t för riksdagen framlagt förslag till lag om testamente med flera i samband därmed stående lagar i huvudsaklig överensstämmelse med lagberedningens den 30 september 1929 avgivna förslag i ämnet.

Enligt 1 kap. 3 § förslaget till lag om testamente skall om rätt för utländsk medborgare att här i riket taga testamente gälla vad om utlännings rätt att taga arv är stadgat. Denna hänvisning avser de bestämmelser, som givits i 10 kap. 5 § lagen om arv. Där stadgas såsom huvudregel, att utländsk medborgare må lika med svensk taga arv här i riket. Men för medborgare i stat, där svensk ej äger taga arv lika med inlämning eller ock måste å arvet vidkännas större avdrag än denne, skall motsvarande inskränkning gälla här i riket, såvitt Konungen det förordnar. Med stöd av sistnämnda föreskrift kan bliva förordnat, att från arv, som här i riket tillfaller utländsk medborgare, skall utöver arvsskatten avdragas en särskild avgift.

Den avgift, som utlänning sålunda kan få vidkännas, skall enligt förevarande paragraf i arvsskatteförordningen uppbäras i samma ordning som skatten å arv, och även i övrigt skola i sådant fall förordningens regler i tillämpliga delar gälla. Därest förordnande meddelats om särskild avgift att utgå ur testamenterad egendom, som tillkommer utlänning, bör tydligen sådan avgift uttagas i enahanda ordning. Stadgande härom har upptagits i paragrafens tredje stycke.

Föredraganden uppläser härefter ett inom finansdepartementet upprättat förslag till förordning om ändrad lydelse av 56 § förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva samt hemställer, att förslaget måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Olga Gjörloff.